

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **K. Ch.**, zastoupená JUDr. Petrem Čunderlíkem, advokátem, se sídlem Štěpánská 650/23, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. I. M.**, zastoupený JUDr. Olgou Uhrovou, advokátkou, se sídlem Trojická 437/20, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2014, č. j. OÚPSŘ 258/2014-330-rozh., v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 10. 10. 2016, č. j. 59 A 104/2014 – 75, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Jablonec nad Nisou (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 24. 6. 2014 rozhodnutí č. j. 52150/2014, jímž žalobkyni nařídil odstranit stavbu plotu na pozemcích p. č. X, X, X a X v katastrálním území Janov nad Nisou, a to nejpozději do tří měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Stavební úřad své rozhodnutí odůvodnil tím, že se jedná o nepovolenou stavbu, neboť žalobkyně jako stavebník nepožádala o vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu a nepodala ani návrh na dodatečné povolení stavby. Odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“), které žalobkyně napadla žalobou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“). Krajský soud žalobu v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) taktéž zamítl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Uvádí, že pokud nebude odkladný účinek přiznán, bude mít případný úspěch kasační stížnosti nutně jen charakter akademický (plot již bude odstraněn) a stěžovatelka tedy nedosáhne toho, co podáním žaloby sledovala. Stěžovatelce proto hrozí vznik skutečné nenahraditelné újmy. Stěžovatelka je přesvědčena o tom, že pokud by respektovala napadené rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu a následně by při soudním přezkumu byla rozhodnutí zrušena či prohlášena za nicotná, nebylo by možné vrátit stav věcí do dřívější podoby a soudní řízení by tak ztratilo podstatnou část svého smyslu.

Stěžovatelka dále konstatuje, že stáří plotu přesahovalo dvacet let, a tak jej společně s manželem podepřeli, zadrátovali a započali s jeho renovací ve stejném stylu na stejném místě. Má za to, že v obdobných případech bývá odkladný účinek kasačním stížnostem přiznáván a odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 17/2008.

[3] Osoba zúčastněná na řízení vyjádřila svůj nesouhlas s přiznáním odkladného účinku. Tvrdí, že stěžovatelka po skutkové stránce založila svůj návrh na nepravdivých skutečnostech, zatímco po právní stránce neuvádí nic podstatného. Plot, o němž v této věci jde, na pozemcích p. č. X, X, X a X, kde jej stěžovatelka vybuodovala, dle názoru osoby zúčastněné na řízení nikdy nestál a stěžovatelka neprokázala, že by tomu tak bylo. Stěžovatelka neopravila stávající plot, ale postavila zcela nový na jiném místě, a to navíc v rozporu s předběžným opatřením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, který stěžovatelce jakoukoliv stavební činnost na daných pozemcích zakázal. Tvrzení stěžovatelky o ochraně vlastnictví nemůže být na újmu ostatním vlastníkům, jejichž vlastnické právo a právo na ochranu pokojného stavu musí být chráněno. Již v minulosti navíc došlo k natažení pletiva na hranici mezi pozemky. Nadto se osoba zúčastněná na řízení domnívá, že v případě úspěchu stěžovatelky v této věci by navrácení do původního stavu nepředstavovalo žádnou podstatnou újmu, rozhodně ne nenahraditelnou, neboť nejde o historickou stavbu.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 – 50). Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že odstranění stavby představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by mu poskytnout jinou než pouze hypotetickou ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 – 17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016 – 40). Na tento závěr nemůže mít vliv to, zda se v daném případě jedná o cennou historickou stavbu. Podstatné je, že pokud by kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán a došlo by k odstranění stavby, načež by Nejvyšší správní soud shledal napadený rozsudek (potažmo napadené rozhodnutí) nezákonným, nebylo by již možné obnovit předchozí

pokračování

stav věci. Jediným způsobem nápravy by v takovém případě mohlo být opětovné postavení stavby, což by bylo – stejně jako odstranění stavby – nepochybně spojeno s finančními i časovými náklady stěžovatelky.

[8] Pokud jde o vztah újmy hrozící stěžovatelce k újmě hrozící jiným osobám, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že na straně stěžovatelky by výkon rozhodnutí způsobil újmu nepoměrně větší. V tomto ohledu je třeba připomenout, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je dočasné povahy. Několikatýdenní odklad účinků napadeného rozsudku a správních rozhodnutí tak bude mít za následek pouze to, že k realizaci odstranění stavby dojde s jistým časovým prodlením (bude-li kasační stížnost zamítnuta). K argumentaci osoby zúčastněné na řízení, že je třeba přihlížet i k zájmu na ochraně pokojného stavu, který je dotčen soudními spory vedenými stěžovatelkou, Nejvyšší správní soud podotýká, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti není způsobitelné takovou situací zvrátit. Pokud by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, nedošlo by tím k ukončení zahájených soudních sporů mezi stěžovatelkou a správními orgány ve správním soudnictví (popř. mezi stěžovatelkou a osobou zúčastněnou na řízení v civilním či trestním řízení, probíhají-li). Nejvyššímu správnímu soudu nadto není známo, že by přiznáním odkladného účinku mohlo dojít k újmě na důležitém veřejném zájmu.

[9] Nejvyšší správní soud tedy přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Do skončení řízení o kasační stížnosti se proto pozastavují účinky napadeného rozsudku, jímž došlo k zamítnutí stěžovatelčiny žaloby a zejména k pozastavení účinků napadeného rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu. Rozhodnutí o nařízení odstranění stavby plotu tak nevyvolává účinky, které jinak nastupují s nabytím právní moci. Tímto usnesením Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[10] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020433316**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

sp. zn. 2 As 333/2016

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: